

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5To/60/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6916010619
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 09. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Deák
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6916010619.2

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica na verejnom zasadnutí konanom dňa 12. septembra 2017 v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jána Deáka a sudcov JUDr. Juraja Babjaka a JUDr. Jozefa Mikluša, o odvolaní obžalovaného M. J. proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 3T/176/2016 zo dňa 26.04.2017, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie obžalovaného M. J. **z a m i e t a**.
Skutková veta sa dopĺňa tak, že na konci prvého odseku skutkovej vety sa doplní text: z toho po určení termínu verejného zasadnutia o odvolaní dňa 09.08.2017 uhradil 373,- Eur a dňa 12.08.2017 uhradil 100,- Eur a tak ku dňu 12.09.2017, teda v čase rozhodovania odvolacieho súdu dlhoval na výživnom 161,04 Eur.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný M. J. uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 22.10.2015 do 26.04.2017 v obci S., okres Y. W. a všade inde kde sa zdržiaval si neplnil pravidelne a v plnej výške svoju zákonnú vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine č. 36/2005 Z. z., ktorá mu vyplýva zo Zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime a ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 12C/111/2011-38 zo dňa 22.11.2011, právoplatným a vykonateľným 29.11.2011, a to prispievať výživným na svoje dve maloleté deti U. J., nar. XX.XX.XXXX v Z. a Q. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené, nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 20-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred na každé dieťa do rúk matky detí G. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvalým bydliskom Z., W. XXX, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie nikde nepracoval, v evidencii uchádzačov o zamestnanie sa nenachádzal na území Slovenskej republiky ani Českej republiky, nepoberal podporu pred nástupom do zamestnania, ani dávky v hmotnej núdzi, resp. iné dávky v Slovenskej republike ani v Českej republike a od 08.01.2016 pracoval a stále pracuje ako operátor v spoločnosti P. W. E. s.r.o., za uvedené obdobie uhradil matke detí G. J. výživné vo výške 152,64 Eur, čím mu vznikol za uvedené obdobie do 26.04.2017 na bežnom zameškanom výživnom pre matku detí G. J., nar. XX.XX.XXXX v Z., trvalým bydliskom Z., W. XXX, dlh vo výške nie menej ako 634,04 Eur, z toho po určení termínu verejného zasadnutia o odvolaní dňa 09.08.2017 uhradil 373,- Eur a dňa 12.08.2017 uhradil 100,- Eur a tak ku dňu 12.09.2017, teda v čase rozhodovania odvolacieho súdu dlhoval na výživnom 161,04 Eur

a tohto skutku sa dopustil napriek tomu, že rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/73/2014 zo dňa 19.05.2015, právoplatným dňa 21.10.2015, v spojitosti s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/109/2015 zo dňa 21.10.2015, bol odsúdený za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní dvoch rokov so skúšobnou dobou na dva roky.

Bol za to odsúdený podľa § 207 ods. 3, § 36 písm. 1), § 37 písm. m), § 38 ods. 2 Tr. zák. k trestu odňatia slobody na 1 rok.

Podľa § 48 ods. 1, 2 písm. b) Tr. zák. bol pre výkon trestu zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný M. J. v zákonnej lehote odvolanie. V písomnom odvolaní uviedol, že sa síce priznal k trestnému činu, avšak s odôvodnením, prečo nemohol posielat' výživné. Ako ďalej uviedol, pracoval do konca roku 2016, kedy bol z práce prepustený a preto ďalej nebol schopný uhrádzať výživné. Občas poslal nejakú čiastku oprávnenej, peniaze mu dala jeho priateľka. V danej dobe býval u neho aj jeden zo synov, na ktorých platí výživné. Požiadal, aby mu bolo umožnené dlžnú čiastku zaplatiť, prisľúbil, že túto čiastku splatí do 06.09.2017.

Krajský súd na podklade podaného odvolania preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku a tiež konanie, ktoré im predchádzalo a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Z obsahu trestného spisu vyplynulo, že okresný súd vykonal dostatočné dokazovanie, dôkazy vyhodnotil jednotlivo i vo vzájomnej súvislosti a dospel k správnym skutkovým záverom a následne tiež záverom právnym.

Obžalovaný nepoprel, že neplatil výživné, snažil sa však vysvetliť, prečo tak nerobil. Prejavil už pred okresným súdom ochotu splatiť dlžné výživné. Z výpovede svedkyne G. J. vyplynulo, že obžalovaný za uvedené obdobie jej zaslal 342,64 Eur a zmeškané výživné predstavovalo v čase rozhodovania okresného súdu čiastku 634,04 Eur.

Obžalovaný po tom, čo krajský súd určil termín verejného zasadnutia o odvolaní, zaslal oprávnenej 373,- Eur a neskôr 100,- Eur a ostal dlžný 161,04 Eur. Krajský súd, aby obžalovanému umožnil splatiť dlžnú čiastku, odročil aj verejné zasadnutie. Obžalovaný napriek tomu, že sľúbil vyplatiť celú dlžnú čiastku výživného k 06.09.2017 tak neurobil a na verejné zasadnutie o odvolaní sa nedostavil, hoci pri prvom verejnom zasadnutí požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti.

Oprávnená G. J. ale tiež uviedla, že obžalovaný jej síce zaslal sčasti dlžné výživné v celkovej výške 473,- Eur, ale ostal naďalej dlžný na výživnom. Svedkyňa J. tiež uviedla, že obžalovaný v súčasnosti neplatí ani bežné výživné a ani dlžné výživné z predchádzajúceho rozsudku, hoci mu bolo rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota sp. zn. 2T/73/2014 zo dňa 19.05.2015 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 3To/109/2015 zo dňa 21.10.2015 uložená povinnosť zaplatiť v skúšobnej dobe zmeškané výživné.

Vychádzajúc z uvedeného bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný neplatil vo vymedzenej dobe výživné a nevyužil ani možnosť účinnej ľútosti. Konal tak napriek tomu, že bol v nedávnej dobe za takýto čin odsúdený. Správne ho preto okresný súd uznal vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. c) Tr. zák., pretože najmenej 3 mesiace v období 2 rokov neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal, hoci bol v posledných 24 mesiacoch za taký čin odsúdený.

Obžalovanému pri rovnosti priťažujúcich a poľahčujúcich okolností bolo možné ukladať trest v rozmedzí 1 až 5 rokov. Správne si počínal okresný súd, keď trest obžalovanému uložil na spodnej hranici zákonom určenej trestnej sadzby. Vzhľadom k tomu, že sa obžalovaný trestnej činnosti dopustil v skúšobnej dobe a predchádzajúci podmienený trest sa minul účinkom, správne mu ukladal trest zo zákona ako nepodmienený. Nepochybil okresný súd, keď obžalovaného pre výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, pretože v posledných 10 rokoch bol vo výkone trestu odňatia slobody.

Vychádzajúc z uvedeného preto krajský súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu zákon ďalší riadny opravný prostriedok nepripúšťa.